Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

25. června 2015 *

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství LUCEA LED — Starší slovní ochranná známka Společenství LUCEO — Neexistence časové předchůdnosti — Uplatnění práva přednosti — Datum přednosti zapsané do rejstříku — Doklady o právu přednosti — Přezkum z moci úřední — Právo se v řízení účinně bránit“

Ve věci T-186/12,

Copernicus-Trademarks Ltd, se sídlem v Borehamwood (Spojené království), která vstoupila do řízení na místo společnosti Verus EOOD, původně zastoupená S. Vykydalem, poté F. Henkelem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému A. Folliard-Monguiralem, jako zmocněncem,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

Maquet SAS, se sídlem v Ardon (Francie), zastoupená N. Hebeisem, advokátem,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 13. února 2012 (věc R 67/2011-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Capella EOOD a Maquet SAS,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení G. Berardis, předseda, O. Czúcz (zpravodaj) a A. Popescu, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s ohledem na to, že účastníci řízení ve lhůtě jednoho měsíce od doručení oznámení o ukončení písemné části řízení nepředložili žádost o nařízení jednání, a poté co za těchto okolností na základě zprávy soudce zpravodaje a podle článku 135a jednacího řádu Tribunálu rozhodl, že žalobu projedná bez ústní části řízení,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu a napadené rozhodnutí

1 Dne 29. července 2009 podala vedlejší účastnice, společnost Maquet SAS, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení LUCEA LED.

3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, spadají do třídy 10 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „Chirurgické lampy“.

4 Přihláška ochranné známky Společenství byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 31/2009 ze dne 17. srpna 2009.

5 Dne 12. listopadu 2009 podala společnost Capella EOOD na základě článku 41 nařízení č. 207/2009 námitky proti zápisu ochranné známky přihlášené pro výrobky uvedené výše v bodě 3.

6 Námitky byly založeny na přihlášce č. 8554974 slovní ochranné známky Společenství LUCEO, ze dne 16. září 2009, která označuje zejména výrobky náležející do třídy 10, jež odpovídají následujícímu popisu „přístroje a nástroje chirurgické, lékařské, zubní a veterinářské, umělé údy, oči a zuby; ortopedické potřeby; materiál na sešívání“, s uplatněním práva přednosti na základě přihlášky ochranné známky č. 1533/2009, podané pro tytéž výrobky u Österreichisches Patentamt (rakouský patentový úřad) dne 16. března 2009.

7 Důvodem uplatněným na podporu námitek byl důvod uvedený v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

8 Dopisem ze dne 21. prosince 2009, nadepsaným „Výzva k předložení dokladů o právu přednosti v souladu s článkem 30 nařízení [č. 207/2009] a s pravidlem 6 nařízení Komise [(ES) č. 2868/95]“ ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), vyzval průzkumový referent společnost Capella k předložení „přesných kopií přihlášky“ rakouské ochranné známky do 22. února 2010 a upřesnil, že pokud uvedená společnost této výzvě nevyhoví, dojde ke ztrátě jejího práva přednosti.

9 Dopisem ze dne 22. února 2010 předložila společnost Capella kopii přihlášky rakouské ochranné známky.

10 Dne 26. října 2010 byla ochranná známka, na které byly založeny námitky, průzkumovým referentem zapsána. Průzkumový referent schválil právo přednosti, které společnost Capella uplatňovala pro tuto ochrannou známku, a jako datum přednosti zapsal do rejstříku 16. březen 2009.

11 Dne 8. listopadu 2010 vyhovělo námitkové oddělení námitkám v plném rozsahu a uložilo vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení. Námitkové oddělení shledalo, že ochranná známka, na níž byly založeny námitky, je starší než přihlášená ochranná známka a že mezi těmito ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny.

12 Dne 4. ledna 2011 podala vedlejší účastnice k OHIM proti rozhodnutí námitkového oddělení odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009. Dne 7. března 2011 předložila vedlejší účastnice písemné odůvodnění odvolání.

13 Dne 16. srpna 2011 předložila společnost Capella své vyjádření.

14 Dne 12. října 2011 předložila vedlejší účastnice rozsudek Landgericht Mannheim (zemský soud v Mannheimu, Německo) ze dne 23. září 2011, 7 O 186/11, kterým byla společnosti Capella uložena povinnost nahradit vedlejší účastnici škodu ve výši 1 780,20 eur v důsledku podání nepodloženého návrhu na vydání příkazu k upuštění od nedovoleného zásahu do práva k ochranné známce na základě ochranné známky, na níž byly založeny námitky. V tomto rozsudku Landgericht Mannheim shledal, že společnost Capella jednala zneužívajícím způsobem. V této souvislosti poukázal zejména na to, že o zápis ochranné známky, na které byly založeny námitky, bylo požádáno s jediným cílem podat návrhy na vydání příkazu k upuštění od nedovoleného zásahu do práva k ochranné známce a o zápis rakouské ochranné známky, na základě níž bylo uplatněno právo přednosti, bylo mnohokrát požádáno, aniž byl zaplacen přihlašovací poplatek. Dne 19. října 2011 předložila vedlejší účastnice anglický překlad uvedeného rozsudku.

15 Dne 25. listopadu 2011 vyzvala spisovna odvolacího senátu společnost Capella k předložení vyjádření k tomuto rozsudku.

16 Dne 6. prosince 2011 předložila společnost Capella své vyjádření.

17 Rozhodnutím ze dne 13. února 2012 (dále jen „napadené rozhodnutí“) čtvrtý odvolací senát OHIM zrušil rozhodnutí námitkového oddělení, zamítl námitky a uložil společnosti Capella náhradu nákladů námitkového a odvolacího řízení. Odvolací senát shledal, že ochranná známka, na níž byly založeny námitky, není starší než přihlášená ochranná známka. V této souvislosti nejprve uvedl, že datem podání přihlášky přihlášené ochranné známky je 29. červenec 2009, kdežto datem podání přihlášky ochranné známky, na níž byly založeny námitky, je 16. září 2009, tedy datum pozdější. Dále poukázal na to, že právo přednosti pro ochrannou známku, na níž byly založeny námitky, nebylo právoplatně uplatněno. Společnost Capella podle odvolacího senátu nepředložila požadovaný doklad o právu přednosti, neboť vyplněný formulář přihlášky, který předložila, nebyl opatřen razítkem nebo údajem o tom, že jej Österreichisches Patentamt skutečně obdržel. Odvolací senát mimoto shledal, že byl v rámci námitkového řízení oprávněn přezkoumat opodstatněnost uplatnění práva přednosti.

Řízení, skutečnosti nastalé po podání žaloby a návrhová žádání účastníků řízení

18 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 26. dubna 2012 podala společnost Verus EOOD, která byla dne 6. září 2011 zapsána do rejstříku ochranných známek Společenství jako majitelka ochranné známky, na níž společnost Capella založila námitky, projednávanou žalobu.

19 Dne 27. srpna 2012 byla společnost Copernicus-Trademarks Ltd zapsána do rejstříku ochranných známek Společenství jako nová majitelka této ochranné známky.

20 Usnesením Tribunálu (devátého senátu) ze dne 23. října 2013 byl povolen vstup společnosti Copernicus-Trademarks do řízení jako žalobkyně na místo společnosti Verus.

21 Dne 13. listopadu 2013 byla společnost Ivo Kermartin GmbH zapsána do rejstříku ochranných známek Společenství jako nová majitelka ochranné známky, na které byly založeny námitky.

22 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 1. dubna 2014 upozornila vedlejší účastnice Tribunál na to, že ochranná známka, na které byly založeny námitky, byla žalobkyní převedena na společnost Ivo Kermartin.

23 Dopisem ze dne 14. října 2014 Tribunál vyzval účastníky řízení, aby v souladu s článkem 64 jednacího řádu Tribunálu odpověděli v rámci organizačního procesního opatření na určité otázky. Účastníci řízení těmto výzvám ve stanovených lhůtách vyhověli.

24 Žalobkyně, společnost Copernicus-Trademarks, navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc odvolacímu senátu;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení před Tribunálem, jakož i nákladů řízení před odvolacím senátem.

25 OHIM a vedlejší účastnice navrhují, aby Tribunál:

— žalobu zamítl;

— uložil společnosti Copernicus-Trademarks náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti žaloby

26 Jak poukázala vedlejší účastnice v dopise ze dne 1. dubna 2014, majitelkou ochranné známky, na které byly založeny námitky, již není žalobkyně.

27 Podle účastníků řízení nevede tato skutečnost k nepřípustnosti žaloby, neboť legitimní zájem žalobkyně na podání žaloby trvá z důvodu jejích závazků plynoucích ze smlouvy, na základě které došlo k převodu ochranné známky na společnost Ivo Kermartin.

28 V této souvislosti stačí připomenout, že soud Evropské unie je oprávněn posoudit, zda řádný výkon spravedlnosti za okolností projednávaného případu odůvodňuje zamítnutí žaloby ve věci samé bez předcházejícího rozhodnutí o její přípustnosti (rozsudek ze dne 26. února 2002, Rada v. Boehringer, C-23/00 P, Recueil, EU:C:2002:118, body 51 a 52).

29 Za okolností projednávané věci má Tribunál za to, že v zájmu hospodárnosti řízení je třeba nejdříve zkoumat opodstatněnost žaloby na neplatnost, aniž předtím rozhodne o její přípustnosti, neboť tato žaloba je v každém případě z důvodů uvedených níže neopodstatněná.

K opodstatněnosti žaloby

30 Žaloba se zakládá zejména na čtyřech žalobních důvodech.

31 První žalobní důvod vychází zejména z porušení čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, druhý vychází zejména z porušení čl. 75 druhé věty tohoto nařízení, třetí vychází zejména z porušení pravidla 6 odst. 4 nařízení č. 2868/95, ve spojení s rozhodnutím prezidenta OHIM EX-05-5 ze dne 1. června 2005, týkajícím se dokumentů, které je třeba předložit k uplatnění práva přednosti nebo časové předchůdnosti, a čtvrtý žalobní důvod vychází zejména z porušení článků 41 a 42 nařízení č. 207/2009.

32 Dále žalobkyně v podstatě uplatňuje rovněž pátý žalobní důvod, aniž jej předkládá jako samostatný žalobní důvod, který vychází ze skutečnosti, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení tím, že napadené rozhodnutí založil na zjištění, že společnost Capella nebyla v době podání přihlášky ochranné známky, na které byly založeny námitky, v dobré víře, přestože tato skutečnost nemůže být v rámci námitkového řízení zohledněna a navíc společnost Capella jednala v dobré víře.

33 Tribunál považuje za vhodné přezkoumat nejprve první žalobní důvod a poté čtvrtý, třetí, druhý a pátý žalobní důvod.

K prvnímu žalobnímu důvodu

34 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát porušil čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 tím, že zkoumal, zda společnost Capella předložila požadovaný dokument na podporu uplatnění práva přednosti pro ochrannou známku, na které byly založeny námitky. Vedlejší účastnice, která se omezila na námitku neexistence dobré víry společnosti Capella, takovou výtku nevznesla. Žalobkyně též tvrdí, že datum přednosti, které průzkumový referent zapsal do rejstříku, nemůže být zpochybněno v rámci námitkového řízení.

35 OHIM a vedlejší účastnice tento argument zpochybňují.

36 V této souvislosti je zaprvé třeba připomenout, že podle čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 zkoumá OHIM skutečnosti z moci úřední, avšak v řízení týkajícím se relativních důvodů zamítnutí se při zkoumání omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky. Článek 76 odst. 2 uvedeného nařízení stanoví, že OHIM nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.

37 Zadruhé je třeba připomenout, že ani v řízení týkajícím se relativních důvodů pro zamítnutí zápisu nebrání čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 tomu, aby odvolací senát přezkoumal některé skutečnosti z moci úřední. OHIM totiž musí rozhodnout právní otázky, i když nebyly vzneseny účastníky řízení, pokud je zodpovězení těchto otázek nezbytné pro zajištění správné aplikace nařízení č. 207/2009 s ohledem na skutečnosti, důvody a návrhy předložené účastníky [rozsudek ze dne 1. února 2005, SPAG v. OHIM – Dann a Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Sb. rozh., EU:T:2005:29, bod 21].

38 V projednávané věci podala společnost Capella námitky proti zápisu přihlášené ochranné známky na základě čl. 41 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Podle těchto ustanovení může majitel starší ochranné známky navrhnout zamítnutí zápisu přihlášené ochranné známky v případě nebezpečí záměny mezi těmito ochrannými známkami.

39 V námitkovém řízení je předpokladem existence relativních důvodů pro zamítnutí zápisu ve smyslu článku 8 nařízení č. 207/2009 to, že ochranná známka, na které jsou založeny námitky, existuje a je starší než přihlášená ochranná známka. Jedná se tedy o skutečnosti, které musí OHIM zkoumat z moci úřední a nemohou být ponechány na volné úvaze účastníků řízení [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. června 2008, El Corte Inglés v. OHIM – Abril Sánchez a Ricote Saugar (BoomerangTV), T-420/03, Sb. rozh., EU:T:2008:203, bod 77].

40 Z toho vyplývá, že i kdyby v projednávané věci vedlejší účastnice uplatnění práva přednosti pro ochrannou známku, na které byly založeny námitky, nezpochybnila, článek 76 nařízení č. 207/2009 by nebránil tomu, aby odvolací senát opodstatněnost tohoto uplatnění přezkoumal z moci úřední.

41 Zatřetí je třeba podotknout, že ačkoli žalobkyně tvrdí opak, vedlejší účastnice se každopádně v rámci odvolání před OHIM neomezila na námitku neexistence dobré víry společnosti Capella, ale též zpochybnila uplatnění práva přednosti pro ochrannou známku, na které byly založeny námitky, a tudíž její časovou předchůdnost oproti přihlášené ochranné známce. V písemném odůvodnění odvolání ze dne 7. března 2011 totiž vedlejší účastnice poukázala na to, že uplatnění práva přednosti pro ochrannou známku, na které byly založeny námitky, je stiženo několika vadami, a že tedy mohlo být zohledněno pouze datum přihlášky k zápisu této ochranné známky, tj. 16. září 2009. V této souvislosti vedlejší účastnice zejména uvedla, že zmíněné uplatnění práva přednosti se zakládalo na přihlášce rakouské ochranné známky a že společnost Capella uhradila za tuto ochrannou známku přihlašovací poplatek Österreichisches Patentamt až po podání své přihlášky ochranné známky Společenství.

42 Z toho plyne, že argument vycházející z porušení čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 musí být odmítnut.

43 První žalobní důvod musí být tudíž zamítnut, s výhradou výtky vycházející z toho, že v rámci námitkového řízení není odvolací senát oprávněn zpochybnit datum přednosti zapsané do rejstříku, která bude posouzena v rámci analýzy čtvrtého žalobního důvodu.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu

44 Žalobkyně má za to, že časová předchůdnost ochranné známky, na které byly založeny námitky, byla v projednávané věci prokázána, a to z důvodu data přednosti 16. března 2009 zapsaného do rejstříku. Zjištění odvolacího senátu, že byl v rámci námitkového řízení oprávněn zkoumat opodstatněnost uplatnění práva přednosti, je podle žalobkyně chybné. V takovém řízení není odvolací senát oprávněn zpochybnit platnost údajů zapsaných do rejstříku. Odvolací senát tedy tím, že se neomezil na převzetí data 16. března 2009 zapsaného do rejstříku, ale že zkoumal, zda jsou v projednávané věci splněny podmínky k uplatnění práva přednosti stanovené v článcích 29 a 30 nařízení č. 207/2009, v pravidle 6 nařízení č. 2868/95 a v článcích 1 a 2 rozhodnutí EX-05-5, porušil články 41 a 42 nařízení č. 207/2009.

45 OHIM a vedlejší účastnice tyto argumenty zpochybňují.

46 V této souvislosti je zaprvé třeba podotknout, že v projednávané věci je datum podání přihlášky k zápisu ochranné známky, na které jsou založeny námitky, tj. 16. září 2009, pozdější než datum podání přihlášky přihlášené ochranné známky, tj. 29. července 2009. Časová předchůdnost ochranné známky, na které jsou založeny námitky, závisí tedy na opodstatněnosti uplatnění data 16. března 2009 jako data přednosti.

47 Zadruhé k otázce, zda je odvolací senát povinen vycházet z data přednosti, které průzkumový referent zapsal do rejstříku, ač nemůže posoudit, zda podmínky k uplatnění práva přednosti jsou splněny, je předně třeba připomenout, že v námitkovém řízení je OHIM v zásadě povinen posoudit věcnou správnost tvrzených skutečností a důkazní sílu důkazních prostředků předložených účastníky [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. dubna 2005, Atomic Austria v. OHIM – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, Sb. rozh., EU:T:2005:136, body 34 a 35].

48 K této zásadě se však pojí určitá omezení. Jak správně poukazuje žalobkyně, platnost ochranné známky Společenství, na které jsou založeny námitky, nemůže být zpochybněna v rámci námitkového řízení. Pokud totiž přihlašovatel ochranné známky, proti které byly podány námitky založené na ochranné známce Společenství, hodlá zpochybnit platnost posledně zmíněné ochranné známky, musí tak učinit v rámci řízení o prohlášení neplatnosti u OHIM [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. dubna 2011, Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida v. OHIM – Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA), T-345/09, EU:T:2011:173, bod 65].

49 Ačkoli žalobkyně tvrdí opak, tato judikatura, která se týká platnosti ochranné známky Společenství, na níž jsou založeny námitky, nemůže být vztažena na uplatnění práva přednosti pro takovouto ochrannou známku.

50 V této souvislosti je totiž zaprvé třeba podotknout, že zápis data přednosti pro ochrannou známku Společenství do rejstříku nemůže být vůbec, nebo přinejmenším důvodně zpochybněn v rámci řízení o prohlášení neplatnosti. Nejedná se o absolutní důvod neplatnosti ve smyslu článku 52 nařízení č. 207/2009. Kromě toho článek 53 nařízení č. 207/2009, který upravuje relativní důvody neplatnosti, neumožňuje důvodně zpochybnit datum přednosti, které průzkumový referent zapsal do rejstříku. Je zajisté pravda, že podle odst. 1 písm. a) uvedeného článku může být návrh na prohlášení neplatnosti zapsané ochranné známky podán tehdy, když existuje nebezpečí záměny mezi touto ochrannou známkou a starší ochrannou známkou ve smyslu čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení. Je rovněž třeba podotknout, že podle čl. 8 odst. 2 písm. b) nařízení č. 207/2009 mohou být přihlášky ochranných známek „staršími ochrannými známkami“ ve smyslu odstavce 1 uvedeného článku. Článek 8 odst. 2 písm. b) nařízení č. 207/2009 však upřesňuje, že výše uvedené platí „s výhradou jejich zápisu“. Z toho

vyplývá, že návrhům na prohlášení neplatnosti zapsané ochranné známky, které se zakládají na přihláškách k zápisu, mohou bránit námitky, jež jsou založeny na uvedené zapsané ochranné známce a týkají se uvedených přihlášek k zápisu. V projednávané věci nemůže být tedy návrh na prohlášení neplatnosti ochranné známky, na které jsou založeny námitky, považován za účinný procesní prostředek ke zpochybnění uplatnění práva přednosti pro tuto ochrannou známku.

51 Dále je třeba konstatovat, že neexistuje jiné konkrétní řízení, které by třetím stranám umožnilo zpochybnit datum přednosti zapsané v rejstříku ve vztahu k ochranné známce Společenství a které by mohlo být přirovnáno k řízení o prohlášení neplatnosti, k jehož zvláštnostem patří to, že je OHIM nemůže zahájit bez návrhu.

52 Zaprvé odvolání ve smyslu článků 58 až 61 nařízení č. 207/2009 takovým řízením není. Podle článku 59 uvedeného nařízení totiž pouze účastníci řízení, které skončilo vydáním rozhodnutí oddělení OHIM, mohou proti tomuto rozhodnutí podat odvolání k odvolacím senátům. Přihlašovatel jiné ochranné známky Společenství přitom zpravidla nebude účastníkem řízení o přihlášce ochranné známky Společenství, na které se zakládají námitky týkající se jeho přihlášky, a tudíž nebude moci zpochybnit uplatnění práva přednosti ve vztahu k posledně zmíněné ochranné známce prostřednictvím odvolání. V projednávané věci tedy vedlejší účastnice nemohla podat odvolání k OHIM s cílem zpochybnit rozhodnutí průzkumového referenta ohledně přednosti ochranné známky, na které byly založeny námitky proti její přihlášce ochranné známky Společenství.

53 Zadruhé k řízení, na která poukázala žalobkyně, jež umožňují výmaz nebo zrušení rozhodnutí a jsou upravena v článku 80 nařízení č. 207/2009, ve spojení s pravidlem 53a nařízení č. 2868/95, nebo řízení umožňujících opravy upravených v pravidlech 27 a 53 nařízení č. 2868/95, stačí uvést, že je každopádně nelze přirovnávat k řízením o prohlášení neplatnosti, neboť OHIM může řízení o výmazu nebo zrušení rozhodnutí, nebo o opravě ve smyslu výše uvedených ustanovení zahájit i bez návrhu, kdežto takováto možnost u řízení o prohlášení neplatnosti neexistuje. Pokud jde navíc o řízení o výmazu nebo zrušení rozhodnutí podle článku 80 nařízení č. 207/2009, za předpokladu, že by se uplatnila v projednávané věci, je třeba podotknout, že podle odstavce 2 tohoto ustanovení mohou být tato řízení zahájena pouze na žádost některého z účastníků řízení, které vedlo k vydání předmětného rozhodnutí. Jak však bylo uvedeno výše v bodě 52, přihlašovatel ochranné známky Společenství nebude zpravidla účastníkem řízení o přihlášce druhé ochranné známky Společenství, na které se zakládají námitky týkající se jeho přihlášky. Pokud jde o řízení o opravě ve smyslu pravidla 27 nařízení č. 2868/95, za předpokladu, že se uplatní v projednávané věci, je třeba konstatovat, že toto ustanovení pouze stanoví, že oprava může být provedena z moci úřední nebo na žádost majitele.

54 Z toho plyne, že judikaturu zmíněnou v bodě 48 výše, podle které nemůže být platnost ochranné známky Společenství zpochybněna v rámci námitkového řízení, nelze vztáhnout na zpochybnění opodstatněnosti uplatnění práva přednosti pro tuto ochrannou známku.

55 Ačkoli žalobkyně tvrdí opak, odvolací senát tedy v projednávané věci nepochybil tím, že zkoumal, zda jsou splněny podmínky k uplatnění práva přednosti stanovené v článcích 29 a 30 nařízení č. 207/2009, v pravidle 6 nařízení č. 2868/95 a v článcích 1 a 2 rozhodnutí EX-05-5.

56 Z toho plyne, že čtvrtý žalobní důvod musí být zamítnut v rozsahu, v němž žalobkyně namítá, že odvolací senát porušil články 41 a 42 nařízení č. 207/2009 tím, že zkoumal, zda jsou splněny podmínky k uplatnění práva přednosti. Je třeba zamítnout i výtku vznesenou žalobkyní v rámci prvního žalobního důvodu, vycházející z toho, že odvolací senát není v rámci námitkového řízení oprávněn zpochybnit datum přednosti zapsané do rejstříku (viz bod 43 výše).

57 V rozsahu, v němž žalobkyně prostřednictvím některých argumentů uplatněných v rámci čtvrtého žalobního důvodu znovu zpochybňuje skutečnost, že otázka opodstatněnosti uplatnění práva přednosti spadala do předmětu řízení před odvolacím senátem, je výše uvedené argumenty třeba odmítnout z důvodů uvedených v rámci přezkumu prvního žalobního důvodu.

58 První a čtvrtý žalobní důvod musí být tudíž zamítnuty v plném rozsahu.

Ke třetímu žalobnímu důvodu

59 V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně zpochybňuje závěr odvolacího senátu, podle kterého společnost Capella nepředložila dokument požadovaný k prokázání opodstatněnosti uplatnění práva přednosti pro ochrannou známku, na které byly založeny námitky. Žalobkyně má za to, že požadavky stanovené v pravidle 6 odst. 4 nařízení č. 2868/95, ve spojení s rozhodnutím EX-05-5, byly v projednávané věci splněny.

60 OHIM a vedlejší účastnice tyto argumenty zpochybňují.

61 V této souvislosti je na úvod třeba připomenut, že čl. 29 odst. 1 nařízení č. 207/2009 stanoví, že osoba, která řádně podala přihlášku ochranné známky v kterémkoli státě nebo pro kterýkoli stát, který je stranou Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, ve znění změn a doplňků, nebo Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), nebo její právní nástupce požívá pro účely podání přihlášky ochranné známky Společenství pro stejnou ochrannou známku pro výrobky nebo služby totožné s těmi, pro které je tato známka přihlášena, právo přednosti po dobu šesti měsíců od data podání první přihlášky. Podle odstavce 2 uvedeného článku se za podání, na jehož základě vzniká právo přednosti, považuje každé podání, které je rovnocenné řádnému vnitrostátnímu podání podle vnitrostátních právních předpisů státu, ve kterém k němu došlo, nebo podle dvoustranných nebo mnohostranných smluv. Z odstavce 3 uvedeného článku vyplývá, že za řádné vnitrostátní podání se považuje každé podání, které stačí ke stanovení dne, kdy byla přihláška podána, bez ohledu na její další osud. Odstavec 4 uvedeného článku stanoví, že za první přihlášku, od jejíhož podání běží právo přednosti, se považuje i pozdější přihláška ochranné známky, která byla podána pro stejnou známku, pro totožné výrobky nebo služby a v témže členském státě nebo pro tentýž členský stát, jako dřívější první přihláška, pokud byla tato dřívější přihláška ke dni podání pozdější přihlášky vzata zpět, došlo ke vzdání se nebo byla zamítnuta, aniž byla předložena k veřejnému nahlédnutí, a nebylo jí dosud použito k uplatnění práva přednosti. Dřívější přihlášku nelze v tomto případě již použít k uplatnění práva přednosti.

62 Podle první věty článku 30 nařízení č. 207/2009, nadepsaného „Uplatnění práva přednosti“, přihlašovatel, který chce uplatnit právo přednosti z dřívějšího podání, předloží prohlášení o právu přednosti a kopii dřívější přihlášky.

63 Podle pravidla 6 odst. 1 nařízení č. 2868/95, je-li v přihlášce podle článku 30 nařízení č. 207/2009 uplatněno právo přednosti jedné nebo více dřívějších přihlášek ve smyslu článku 29 nařízení č. 207/2009, uvede přihlašovatel do tří měsíců ode dne podání spisové číslo dřívější přihlášky a předloží její kopii. Podle pravidla 6 odst. 1 nařízení č. 2868/95 musí být kopie ověřena orgánem, který dřívější přihlášku přijal, jako přesná kopie dřívější přihlášky a musí k ní být připojeno potvrzení vydané tímto orgánem, potvrzující den podání dřívější přihlášky.

64 Podle pravidla 6 odst. 4 nařízení č. 2868/95 může prezident OHIM stanovit, že dokumenty, které má přihlašovatel předložit, nemusí obsahovat vše, co se požaduje podle odstavce 1, pokud jsou požadované informace OHIM k dispozici z jiných zdrojů.

65 Na základě tohoto ustanovení přijal prezident OHIM rozhodnutí EX-05-5, jehož článek 1, nadepsaný „Nahrazení osvědčení o právu přednosti informacemi dostupnými na [internetových] stránkách“, stanoví:

„Dokumenty, které má přihlašovatel při uplatnění práva přednosti předložit, nemusí obsahovat vše, co se požaduje podle pravidla 6 odst. 1 nařízení č. 2868/95 […], pokud jsou požadované informace [OHIM] k dispozici na [internetových] stránkách ústředního úřadu průmyslového vlastnictví státu, který je stranou Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví nebo Dohody o zřízení Světové obchodní organizace“.

66 Článek 2 uvedeného rozhodnutí, nadepsaný „Řízení“, zní takto:

„(1) Je-li uplatňováno právo přednosti a přihlašovatel dosud nepředložil dokumenty uvedené v pravidle 6 odst. 1 nařízení č. 2868/95 […], Úřad soustavně prověřuje, zda informace o spisovém čísle, datu podání přihlášky, jménu přihlašovatele nebo majitele, vyobrazení ochranné známky a seznamu výrobků a služeb, na které se vztahuje dřívější přihláška ochranné známky, jejíž přednost je uplatňována, jsou dispozici na [internetových] stránkách ústředního úřadu průmyslového vlastnictví státu, v němž nebo pro který je podání dřívější přihlášky ochranné známky uplatňováno.

(2) Má-li [OHIM] k dispozici požadované informace z takových [internetových] stránek, učiní o tom záznam ve spise týkajícím se přihlášky ochranné známky Společenství. V opačném případě [OHIM] vyzve přihlašovatele podle pravidla 9 odst. 3 písm. c) nařízení č. 2868/95 […], aby předložil dokumenty uvedené v pravidle 6 odst. 1 nařízení č. 2868/95 […]“.

67 Na základě pravidla 6 odst. 4 nařízení č. 2868/95 dále prezident OHIM přijal rozhodnutí EX-03-5 ze dne 20. ledna 2003, o formálních podmínkách k uplatňování časové předchůdnosti nebo práva přednosti, jehož článek 1, který je nadepsaný „Doklady o právu přednosti pro ochranné známky Společenství“, stanoví:

„Přihlašovatel ochranné známky Společenství může předložit dokumenty na podporu uplatnění práva přednosti vydané orgánem, který dřívější přihlášku přijal, jak stanoví pravidlo 6 odst. 1 nařízení č. 2868/95 […] (‚doklad o právu přednosti‘), buď v podobě prvopisu, nebo přesné kopie […]“.

68 Argumenty uplatněné žalobkyní k prokázání skutečnosti, že společnost Capella předložila požadovaný doklad o právu přednosti, je třeba posoudit s ohledem na výše uvedená ustanovení.

69 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že informace vyžadované články 1 a 2 rozhodnutí EX-05-5 byly k dispozici na internetových stránkách Österreichisches Patentamt.

70 OHIM a vedlejší účastnice tyto argumenty zpochybňují.

71 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle článku 2 rozhodnutí EX-05-5 seznam výrobků a služeb, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, na níž se zakládá uplatnění práva přednosti, patří k údajům, které musí být k dispozici na internetových stránkách daného úřadu v okamžiku, kdy je zkoumána opodstatněnost uplatnění práva přednosti. V projednávané věci je proto třeba zkoumat, zda seznam služeb a výrobků, pro které byl požadován zápis rakouské ochranné známky, byl na internetových stránkách Österreichisches Patentamt k dispozici v okamžiku, kdy průzkumový referent zkoumal uplatnění práva přednosti pro ochrannou známku, na které byly založeny námitky.

72 Žalobkyně tvrdí, že tyto informace byly na internetových stránkách Österreichisches Patentamt k dispozici. Vedlejší účastnice, která toto tvrzení popírá, však předložila oznámení uvedeného úřadu ze dne 29. dubna 2013, z něhož vyplývá, že v roce 2009, tedy v okamžiku, kdy průzkumový referent zkoumal uplatnění práva přednosti pro ochrannou známku, na které byly založeny námitky, existovaly

dva zdroje informací o rakouských ochranných známkách, a sice zaprvé bezplatný vyhledávač dostupný na internetových stránkách Österreichisches Patentamt a zadruhé vyhledávač soukromého podniku, nad kterým uvedený úřad vykonával dohled. Z tohoto oznámení též vyplývá, že dokud není o přihlášce rakouské ochranné známky kladně rozhodnuto, bezplatný vyhledávač dostupný na internetových stránkách uvedeného úřadu ani vyhledávač podniku, nad kterým tento úřad vykonával dohled, neumožňují přístup k podrobnému seznamu výrobků a služeb, nýbrž pouze k číslům tříd, pro které byl zápis požadován.

73 Žalobkyně přitom v odpověď na otázku Tribunálu uvedla, že o přihlášce rakouské ochranné známky, na které je založeno uplatnění práva přednosti, nebylo kladně rozhodnuto, a tudíž žádná rakouská ochranná nebyla zapsána.

74 Vzhledem k uvedeným okolnostem a ke skutečnosti, že žalobkyně neuplatnila žádný argument, který by zpochybnil věrohodnost dokumentu předloženého vedlejší účastnicí, má Tribunál za to, že bylo právně dostačujícím způsobem prokázáno, že v okamžiku, kdy průzkumový referent posuzoval opodstatněnost uplatnění práva přednosti pro ochrannou známku, na které byly založeny námitky, nebyl přesný seznam výrobků a služeb, pro které byl zápis rakouské ochranné známky požadován, k dispozici na internetových stránkách Österreichisches Patentamt, ani na stránkách soukromého podniku, nad kterým tento úřad vykonával dohled.

75 Odvolací senát proto nepochybil, když dospěl k závěru, že podmínky stanovené v článcích 1 a 2 rozhodnutí EX-05-5 nebyly v projednávané věci splněny a nebylo nutné rozhodnout o otázce, zda výše zmíněný vyhledávač poskytovaný soukromým podnikem, nad nímž Österreichisches Patentamt vykonával dohled, mohl být považován za součást internetových stránek zmíněného úřadu ve smyslu výše uvedených ustanovení. Tento žalobní důvod musí být tudíž v rozsahu, v němž vychází z porušení uvedených ustanovení, zamítnut.

76 Zadruhé žalobkyně poukazuje na to, že když dne 21. prosince 2009 průzkumový referent vyzval v souladu s čl. 2 odst. 2 rozhodnutí EX-05-5 společnost Capella, aby předložila přesné kopie přihlášky rakouské ochranné známky uváděné na podporu uplatnění práva přednosti, zmíněná společnost předložila požadovaný dokument. Podle článku 1 rozhodnutí EX-03-5 stačí předložit přesnou kopii přihlášky ochranné známky.

77 V této souvislosti je třeba připomenout, že z čl. 2 odst. 2 rozhodnutí EX-05-5 vyplývá, že požadované informace, které nejsou k dispozici na internetových stránkách daného úřadu, musí být v zásadě předloženy v podobě dokumentu uvedeného v pravidle 6 odst. 1 nařízení č. 2868/95, tj. v podobě kopie ověřené orgánem, který dřívější přihlášku přijal, jako přesná kopie dřívější přihlášky a musí k ní být připojeno potvrzení vydané tímto orgánem, potvrzující den podání dřívější přihlášky.

78 Žalobkyně zajisté správně tvrdí, že článek 1 rozhodnutí EX-03-5 zmírňuje tyto požadavky tím, že vyžaduje pouze přesnou kopii dokladu o právu přednosti ve smyslu pravidla 6 odst. 1 nařízení č. 2868/95. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, z tohoto ustanovení však nelze dovodit, že kopie formuláře přihlášky k zápisu vyplněného společností Capella tyto požadavky splňuje. I když kopie dokladu o právu přednosti nemusí být ověřena orgánem, k němuž byla přihláška podána, musí se vždy jednat o dokument, s jehož pomocí bude moci průzkumový referent ověřit, zda a kdy daný úřad přihlášku ochranné známky obdržel. Kopie formuláře přihlášky k zápisu předložená společností Capella přitom neobsahovala údaj o tom, zda a kdy Österreichisches Patentamt uvedenou přihlášku obdržel.

79 Závěr odvolacího senátu, že společnost Capella nepředložila požadované doklady o právu přednosti, není tedy stižen vadami.

80 Zatřetí je třeba odmítnout argument žalobkyně, že bylo a stále je běžné, že průzkumoví referenti OHIM přijímají takové kopie přihlášek k zápisu, jako je kopie předložená společností Capella. V tomto ohledu stačí připomenout, že rozhodnutí o zápisu označení jako ochranné známky Společenství, která odvolací senáty OHIM přijímají na základě nařízení č. 207/2009, jsou přijímána v rámci přesně stanovené pravomoci, a nikoli v rámci diskreční pravomoci [rozsudky ze dne 26. dubna 2007, Alcon v. OHIM, C-412/05 P, Sb. rozh., EU:C:2007:252, bod 65, a ze dne 24. listopadu 2005, Sadas v. OHIM – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Sb. rozh., EU:T:2005:420, bod 71]. Legalita napadeného rozhodnutí musí být tedy posuzována výlučně na základě použitelných ustanovení, jak jsou vykládána unijním soudem, ale nikoli na základě případné dřívější praxe OHIM.

81 V rozsahu, v němž se žalobkyně s odvoláním se na zásadu legitimního očekávání snaží též tvrdit, že odvolací senát měl předtím, než se odchýlil od obvyklé praxe OHIM, informovat společnost Capella o svých pochybnostech o dokumentech, které tato společnost předložila, bude tento argument zkoumán v rámci druhého žalobního důvodu.

82 Začtvrté, pokud jde o argument žalobkyně vycházející z toho, že průzkumový referent si mohl od Österreichisches Patentamt vyžádat přesný seznam výrobků a služeb, pro které byl zápis rakouské ochranné známky požadován, stačí uvést, že z článků 1 a 2 rozhodnutí EX-05-5 a z pravidla 6 odst. 1 nařízení č. 2868/95 jasně vyplývá, že s výjimkou situace, kdy jsou požadované informace k dispozici na internetových stránkách úřadu, u kterého byla přihláška podána, je na přihlašovateli, který uplatňuje právo přednosti pro určitou ochrannou známku, aby předložil požadované doklady o právu přednosti. Žádné relevantní ustanovení totiž nestanoví povinnost, aby v případě, že požadované informace nejsou k dispozici na internetových stránkách úřadu, u něhož byla přihláška podána, kontaktoval průzkumový referent přímo uvedený úřad. Naopak v takovém případě, případně poté, co byl k tomu podle čl. 2 odst. 2 rozhodnutí EX-05-5 a pravidla 9 odst. 3 písm. c) nařízení č. 2868/95 vyzván průzkumovým referentem, jak tomu bylo v projednávané věci, musí tyto dokumenty předložit sám přihlašovatel.

83 Tato výtka musí být tudíž zamítnuta, aniž je nutno rozhodnout o otázce, zda tato výtka může být vzhledem k tomu, že byla vznesena poprvé až v rámci odpovědi žalobkyně na otázku Tribunálu, považována za přípustnou.

84 Třetí žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout, s výhradou přezkumu výtky – za předpokladu, že taková výtka byla vznesena – vycházející z toho, že z důvodu legitimního očekávání založeného na obvyklé praxi OHIM měl odvolací senát informovat společnost Capella o svých pochybnostech o dokumentech, které tato společnost předložila (viz bod 81 výše).

K druhému žalobnímu důvodu

85 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát porušil čl. 75 druhou větu nařízení č. 207/2009 tím, že dospěl k závěru, že společnost Capella nepředložila požadované doklady o právu přednosti, aniž ji předem vyzval, aby se k této skutečnosti vyjádřila. Je sice pravda, že rozhodnutím ze dne 25. listopadu 2011 spisovna odvolacího senátu zmíněnou společnost vyzvala k předložení vyjádření k dopisu vedlejší účastnice ze dne 12. října 2011. Avšak vzhledem k tomu, že průzkumový referent uplatňované datum přednosti přijal a zapsal je do rejstříku a že vedlejší účastnice uplatnění práva přednosti nezpochybnila, neměla společnost Capella důvod předpokládat, že by odvolací senát mohl tuto skutečnost zpochybnit. Navíc vzhledem k neexistenci upozornění ze strany odvolacího senátu si zmíněná společnost nemohla představit, že se odvolací senát nespokojí s posouzením povedeným průzkumovým referentem, které odpovídalo obvyklé praxi OHIM. Odvolací senát ji měl proto o svých pochybnostech informovat.

86 OHIM a vedlejší účastnice tyto argumenty zpochybňují.

87 Je třeba předeslat, že v rámci projednávaného žalobního důvodu žalobkyně v zásadě tvrdí, že odvolací senát měl společnost Capella informovat o svých pochybnostech o dostatečnosti dokumentů, které předložila. V této souvislosti je třeba přezkoumat nejen argumenty vycházející přímo z porušení čl. 75 druhé věty nařízení č. 207/2009 a argumenty vycházející z porušení zásady legitimního očekávání, ale i to, zda pochybení průzkumového referenta mohlo odvolací senát zavázat k tomu, aby společnost Capella informoval o svých pochybnostech.

– K argumentům týkajícím se čl. 75 druhé věty nařízení č. 207/2009

88 V této souvislosti je předně třeba připomenout, že podle čl. 75 druhé věty nařízení č. 207/2009 mohou být rozhodnutí OHIM založena pouze na důvodech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit.

89 Dále pokud jde o výtku vycházející z toho, že společnost Capella nemohla očekávat, že se odvolací senát odchýlí od data přednosti, které průzkumový referent zapsal do rejstříku, stačí zaprvé připomenout, že v námitkovém řízení je odvolací senát povinen zkoumat, zda ochranná známka, na které byly založeny námitky, je starší než přihlášená ochranná známka (viz body 37 až 40 výše) a v tomto kontextu je případně též povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky k uplatnění práva přednosti (viz body 46 až 55 výše). Zadruhé je třeba podotknout, že v projednávané věci vedlejší účastnice v písemném odůvodnění odvolání ze dne 7. března 2011 zpochybnila uplatnění práva přednosti pro ochrannou známku, na které byly založeny námitky, a tudíž i její časovou předchůdnost oproti přihlášené ochranné známce (viz bod 41 výše). Tato otázka tedy byla součástí řízení před odvolacím senátem a i bez výslovného upozornění ze strany odvolacího senátu musela společnost Capella očekávat, že závěr průzkumového referenta o uplatnění práva přednosti pro ochrannou známku, na které byly založeny námitky, bude znovu přezkoumán odvolacím senátem.

90 V této souvislosti je třeba též podotknout, že společnosti Capella bylo povoleno předložit vyjádření k písemnému odůvodnění odvolání vedlejší účastnice ze dne 7. března 2011 a že měla dokonce i další příležitost se k dané otázce vyjádřit, když ji odvolací senát dne 25. listopadu 2011 vyzval, aby předložila vyjádření v odpověď na vyjádření vedlejší účastnice z 12. a 19. října 2011, týkající se rozsudku Landgericht Mannheim ze dne 23. září 2011 (viz bod 14 výše).

91 Odvolací senát nebyl navíc povinen informovat společnost Capella o tom, že nepotvrdí závěr průzkumového referenta o opodstatněnosti uplatnění práva přednosti. Právo být vyslechnut ve smyslu čl. 75 druhé věty nařízení č. 207/2009 se totiž vztahuje na právní a skutkové okolnosti, které jsou základem aktu rozhodnutí, ale nikoli na konečné stanovisko, které správní orgán zamýšlí přijmout [rozsudek ze dne 7. září 2006, L & D v. OHIM – Sämann (Aire Limpio), T-168/04, Sb. rozh., EU:T:2006:245, bod 116].

92 Argumenty vycházející z porušení čl. 75 druhé věty nařízení č. 207/2009 musí být tudíž odmítnuty.

– K argumentům týkajícím se zásady legitimního očekávání

93 V tomto ohledu je třeba uvést, že v rozsahu, v němž se žalobkyně dovolává legitimního očekávání ohledně zápisů do rejstříku, stačí připomenout, že z důvodů uvedených v bodě 89 výše nemohla žalobkyně vyloučit, že odvolací senát přezkoumá opodstatněnost uplatnění práva přednosti.

94 Dále v rozsahu, v němž se žalobkyně též snaží tvrdit, že odvolací senát měl předtím, než se odchýlil od obvyklé praxe OHIM, podle které by takové dokumenty, jako jsou dokumenty předložené žalobkyní, byly přijaty jako doklady o právu přednosti, informovat společnost Capella o svých pochybnostech, je třeba konstatovat, že žalobkyně nepředkládá žádný důkaz, který by existenci takové praxe prokázal. Dokumenty, které žalobkyně předkládá k podložení svého argumentu, jsou totiž dopisy, v nichž průzkumový referent OHIM vyzval společnost Capella, aby předložila doklady o právu přednosti „v souladu s článkem 30 nařízení č. 207/2009 a s pravidlem 6 nařízení č. 2868/95“, přičemž v některých

z nich uvedl, že na základě rozhodnutí EX-03-5 nebyly nezbytné ověřené kopie. Z těchto údajů ani z ustanovení, na která odkázal průzkumový referent, však nevyplývá, že vyplněný formulář přihlášky k zápisu, z něhož nelze dovodit, zda a kdy jej daný úřad obdržel, může být považován za dostatečný doklad o právu přednosti ve smyslu pravidla 6 odst. 1 nařízení č. 2868/95 a článku 1 rozhodnutí EX-03-5 (viz bod 78 výše).

95 Je tedy třeba odmítnout argumenty vycházející z porušení zásady legitimního očekávání, aniž je nutno rozhodnout o přípustnosti dokumentů předložených k podložení těchto argumentů, které žalobkyně předložila po podání žaloby a repliky, v rámci odpovědi na otázku Tribunálu.

– K důsledkům plynoucím z pochybení průzkumového referenta

96 I kdyby se žalobkyně snažila prostřednictvím svých argumentů též tvrdit, že z důvodu pochybení průzkumového referenta měl odvolací senát informovat společnost Capella o svých pochybnostech, je tyto argumenty též třeba odmítnout.

97 V této souvislosti je předně třeba konstatovat, že pochybení průzkumového referenta se v projednávané věci omezovalo na chybný závěr, že dokumenty předložené společností Capella splňovaly požadavky stanovené v článku 1 rozhodnutí EX-03-5.

98 V projednávané věci však toto pochybení průzkumového referenta nezavazovalo odvolací senát k tomu, aby vyzval společnost Capella k vyjádření stanoviska konkrétně k této otázce, nebo aby tuto společnost informoval o svých pochybnostech v tomto ohledu, neboť z důvodů uvedených v bodech 89 až 91 výše byla otázka, zda byl závěr průzkumového referenta o uplatnění práva přednosti chybný, vznesena vedlejší účastnicí.

99 Dále za předpokladu, že by se žalobkyně prostřednictvím svých argumentů snažila tvrdit, že z důvodu pochybení průzkumového referenta nemohla společnost Capella předložit požadované dokumenty, je třeba zamítnout i tuto výtku.

100 Je totiž nutno konstatovat, že pochybení průzkumového referenta nijak neomezilo možnosti společnosti Capella předložit požadované doklady o právu přednosti, ale že v tomto ohledu průzkumový referent plně respektoval postup stanovený příslušnými ustanoveními.

101 Jak vyplývá z článků 1 a 2 rozhodnutí EX-05-5, společnost Capella měla v zásadě ověřit, zda požadované informace byly k dispozici na internetových stránkách Österreichisches Patentamt, a pokud k dispozici nebyly, měla předložit požadovaný doklad o právu přednosti. Tento výklad je podepřen dvanáctým bodem odůvodnění uvedeného rozhodnutí, podle něhož „přihlašovatel je při uplatnění práva přednosti nebo časové předchůdnosti jako takový schopen ověřit, zda požadované informace jsou k dispozici na internetových stránkách, aby předem věděl, zda musí předložit doklad o právu přednosti nebo časové předchůdnosti“. Jak bylo přitom uvedeno výše v bodech 76 až 79, společnost Capella požadovaný doklad nepředložila.

102 Průzkumový referent v souladu s pravidlem 9 odst. 3 písm. c) nařízení č. 2868/95 vyzval dopisem ze dne 21. prosince 2009 společnost Capella, aby doklad o právu přednosti vyžadovaný pravidlem 6 odst. 1 nařízení č. 2868/95 předložila do 22. února 2010, přičemž upřesnil, že podle článku 1 rozhodnutí EX-03-5 stačí předložit přesnou kopii, a pokud by této výzvě nevyhověla, dojde ke ztrátě jejího práva přednosti. Jak bylo uvedeno v bodech 76 až 78 výše, dokument, který společnost Capella předložila dne 22. února 2010, tedy v poslední den lhůty, kterou jí stanovil průzkumový referent, nebyl požadovaným dokladem o právu přednosti.

103 Za těchto okolností průzkumovému referentovi nepříslušelo, aby společnost Capella opětovně vyzval k předložení požadovaného dokladu. Naopak, jak vyplývá z pravidla 9 odst. 6 nařízení č. 2868/95, pokud požadovaný doklad o právu přednosti nebyl předložen ve lhůtě stanovené průzkumovým referentem, dotyčná osoba ztrácí uplatňované právo přednosti.

104 Je tudíž třeba konstatovat, že za okolností projednávané věci nezavazovalo pochybení průzkumového referenta odvolací senát k tomu, aby společnost Capella informoval o svých pochybnostech o opodstatněnosti uplatnění práva přednosti pro ochrannou známku, na které byly založeny námitky.

105 Je proto třeba konstatovat, že žádná z okolností dovolávaných žalobkyní nezavazovala odvolací senát k tomu, aby společnost Capella informoval o svých pochybnostech a vyzval ji, aby se v tomto ohledu vyjádřila.

106 Navíc, i kdyby taková povinnost existovala, její porušení by každopádně nemohlo vést ke zrušení napadeného rozhodnutí.

107 V této souvislosti je třeba připomenout, že žalobce nemá žádný legitimní zájem na zrušení rozhodnutí z důvodu formální vady v případě, kdy zrušení rozhodnutí může vést pouze k vydání nového rozhodnutí, které bude, pokud jde o meritum věci, totožné [rozsudky ze dne 3. prosince 2003, Audi v. OHIM (TDI), T-16/02, Recueil, EU:T:2003:327, body 97 až 99, a ze dne 12. prosince 2007, DeTeMedien v. OHIM (suchen.de), T-117/06, EU:T:2007:385, bod 49].

108 I kdyby přitom v projednávané věci odvolací senát informoval společnost Capella o svých pochybnostech o uplatnění práva přednosti a zmíněná společnost by předložila požadovaný doklad o právu přednosti během námitkového řízení, nemohlo by to změnit výrok rozhodnutí, které by byl odvolací senát nucen přijmout. Vzhledem k tomu, že společnost Capella nepředložila tento doklad ve stanovené lhůtě, ačkoli její procesní práva byla plně zaručena, musel by odvolací senát každopádně určit, že došlo ke ztrátě práva přednosti na základě pravidla 9 odst. 6 nařízení č. 2868/95.

109 Je tudíž třeba zamítnout i druhý žalobní důvod, jakož i výtky týkající se porušení zásady legitimního očekávání vznesené v rámci třetího žalobního důvodu.

K pátému žalobnímu důvodu

110 Z výše uvedeného vyplývá, že je třeba zamítnout i pátý žalobní důvod, vycházející z toho, že odvolací senát v napadeném rozhodnutí přihlédl k neexistenci dobré víry společnosti Capella, ačkoli takováto okolnost nemůže být zohledněna v rámci námitkového řízení. Jak vyplývá z výše uvedených úvah, napadené rozhodnutí se zakládá na zjištění, že přihlášená ochranná známka byla starší než ochranná známka, na které byly založeny námitky, takže uplatnění práva přednosti pro posledně zmíněnou ochrannou známku musí být odmítnuto.

111 S ohledem na všechny předcházející úvahy je tudíž třeba zamítnout žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

112 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnost Copernicus-Trademarks Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a náklady vynaložené společností Maquet SAS.

Berardis Czúcz Popescu

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. června 2015.

Podpisy.